

1. Tu I - su - se ai dez - le - gat Ori - ce a fost
fe - re - cat, Tot ne - ca - zul și o - ca - ra Ai lu -
at a - su - pra Ta. Și noi pen - tru trup, nu ce - rem,
O - dih - nă a - ici s'a - vem, Nu - mai când de
a - ici tre - cem, La Ti - ne să a - jun - gem.

2. Asta-i voia Tatălui Tău
 Să împlinești, lucrul Său,
 Că în Tine e puterea
 Și toată înțelepciunea.
 Să-i păzești aici pe pământ,
 Pe câți Tatăl Ți-a cinstit,
 Și toată turma deplină,
 Să o duci în odihnă.

3. O! Doamne desăvârșirea
 Nouă aicea ne-i da,
 Și noi suntem în mâna Ta
 Tu peste noi vei căuta;
 Deși noi toți aicea ni-s,
 De multe cercări cuprinși,
 Din toată partea ni-s cercați,
 Și cu patimi apăsăți.

4. O! Tu, Mântuitorule
 Slabi ni-s întărește-ne,
 Și cât ni-s în lumea asta
 Dă-ne Tu puterea Ta.
 Toată frica omenească,
 Și mintea cea trupească
 Dă ca toate să biruim,
 Nicicând să nu ne sfiim.

5. Pe răscumpărați nu-i lăsa
 Să-i mai robească lumea,
 Ci precum Tu morții Te-ai dat
 Și Ție ne-ai curățat.
 Ca noi toți curați să putem,
 După Tine să urmăm;
 Că pe care i-ai miluit,
 În Tine i-ai înnoit.

6. Trage-ne Tu prin moartea Ta,
 S-ajungem de-a dreapta Ta.
 Ce sus în cer nu poate fi,
 Cu Tine-a le răstigni.
 Tu vii – nu vei întârzia,
 Noi credem că îi așa!
 Noi am fi precum am visa,
 Când nouă Te-i arăta.